

Коли С. Цалик і П. Селігей заходилися розпитувати багаторічних мешканців будинку, почули від них такі приголомшливі речі, що зрозуміли: осіли тут надовго. Доля посприяла їхній професійній цікавості і невдовзі їхніми консультантами стали, зокрема, дружина Олеся Гончара – Валентина Данилівна, племінниця Остапа Вишні – Мар'яна Євтушенко, пасербиця Уласа Самчука – Ірина Прахова.

Відомий український філолог та літературознавець Михайлина Коцюбинська у своїй рецензії («Людина в радянському футлярі», або «Биття і буття на літературнім вулкані». – День. – 2010. – 19 листоп.) до цієї книги написала: «Даються знаки дві крайності. Раніше, за радянських часів, всю масу літературних фактів вирівнювали ідеологічною праскою, підганяли під певні канони, з реальних біографій фабрикували життя святих або підступи «ворогів народу» – замість реальної картини поставав такий собі міфологізовано-табуований покроч.

Сьогодні нерідко домінує інша крайність – відкидання будь-яких позитивів і художніх здобутків цього літературного феномену: тільки заідеологізованість і фальшування на догоду радянському канону. Подекуди звучать крайні тези типу „Тичина – ганьба нашої літератури”, а як же бути з контртезою „Тичина

на – гордість української поезії ХХ ст.”?! На такому тлі особливого значення набуває вдумлива аналітика на зразок статей Івана Дзюби, який, досліджуючи українську прозу 1930-х років, зумів з урахуванням „коефіцієнту викривлення” (його вислів) розгледіти в ній правдиві сторінки та автентичні свідчення доби. Книга С. Цалика і П. Селігея, на щастя, не вписується в чорно-білу полярність. Тут царює увага до конкретного факту, який уже сам вкладається у свідомості читача в певну, не нав'язану згори систему оцінок, до психології і природи людської, що тільки до певної межі терпить насильство над собою. Увага до багатоманітності та сплетінь життєвих стимулів, мотивів поведінки, імпульсивних реакцій і зважених кроків всупереч одноманітності і безапеляційним „так” і „ні”».

Книжка налічує близько 150 ілюстрацій – портретів, сімейних знімків, зображень документів, шаржів, карикатур. Майже третина ілюстрацій (з родинних і державних архівів) друкується вперше.

Підготовлено за матеріалами сайтів:

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/1821/164/64619/>

<http://www.day.kiev.ua/317196>

http://uk.wikipedia.org/wiki/Таємниці_письменицьких_шухляд

УЛЮБЛЕНІ ПОЕТИ СЕРГІЯ ЖАДАНА

Метаморфози. 10 українських поетів останніх десяти років / уклад. Сергій Жадан. – Х. : Клуб сімейн. дозвілля, 2011. – 272 с.

НАВЕСНІ 2010 року вийшла друком збірка «Декамерон. 10 українських прозаїків останніх десяти років», підготовлена до десятиріччя харківського видавництва «Клуб сімейного дозвілля».

У січні поточного року відбулася презентація в Києві ще однієї антології – «Метаморфози. 10 українських поетів останніх десяти років». Упорядником видання став відомий письменник Сергій Жадан. Під однією обкладинкою зібрано твори Андрія Бондаря, Сергія Жадана, Маріанни Кіяновської, Олега Коцарева, Галини Крук, Дмитра Лазуткіна, Богдани Матіяш, Світлани Пovalaєвої, Мар'яни Савки та Остапа Сливинського. Часові рамки поезії, яка ввійшла до антології, – 1990-ті – 2000-ні роки. За словами упорядника, вибір поетичної десятки надзвичайно суб'єктивний, адже він запросив поетів, вірші яких любить і читає сам. «Я не орієнтувався на брендовість. Метою, звісно, не було відкрити якісь нові імена, але й не було орієнтації на тих хто добре продається. Це моя приватна книга, я обрав десять поетів які мені найближчі».

Укладаючи збірку, Сергій Жадан просив авторів надати твори, які ще не видавалися та не з'являлися в Інтернеті. Для «Метаморфоз» дехто з поетів написав

зовсім нові вірші. Презентація видання не обійшлася без читання, присутні насолодилися «Жовтим тхором» Олега Коцарева, біографічними поезіями Андрія Бондаря, ліричними творами Богдани Матіяш та добіркою поезій «Штормове попередження» від Світлани Пovalaєвої.

Післямову до антології написав відомий поет та прозаїк Віктор Неборак, який звернув увагу на те, що «десятька» належить до географічної вісі Харків – Київ – Львів. За його словами, українські поети подорожують, змінюють місце проживання і країни, але повертаються.

Книгу адресовано широкому колу читачів. Для тих же, хто лише починає знайомитися з сучасною українською поезією і ще не має улюблених авторів, антологія є чи не найкращою можливістю ознайомитися з різноплановими за стилем та настроєм віршами десятки українських поетів останніх десяти років та вибрати собі щось до душі.

Підготовлено за матеріалами сайтів:

<http://ru.radioera.com.ua/eranews/?idArticle=27772>

<http://ua.glavred.info/archive/2011/01/18/144017-8html>

http://uk.wikipedia.org/wiki/Декамерон_10_українських_прозаїків_останніх_десяти_років

